

τὸ κοινὸν γίνεται δεκτὸν ἢ δι' οἰανδήποτε δημοσίαν συγκέντρωσιν, ἄνευ εἰσιτηρίου ἢ ἔναντι εἰσιτηρίου τὸ ὁποῖον δὲν πληροῖ τὰς προνοίας τοῦ Κανονισμοῦ 85Γ, ἢ

(ε) ἀφαιρεῖ ἐξ οἰουδήποτε εἰσιτηρίου ἠκυρωμένον ἔνσημον μὲ πρόθεσιν ὅπως ἐπαναχρησιμοποίησιν τοῦτο ἢ ἐπικολλᾷ ἐπὶ οἰουδήποτε εἰσιτηρίου ἔνσημον τὸ ὁποῖον ἔχει ἤδη χρησιμοποιηθῆ ἐπὶ εἰσιτηρίου τινός, ἢ

(στ) ἄλλως παραβαίνει τὰς προνοίας τῶν Κανονισμῶν 85B καὶ 85Γ,

θὰ εἶναι ἔνοχον ἀδικήματος δυνάμει τῶν παρόντων Κανονισμῶν.

8. Ὁ Κανονισμὸς 86 τῶν βασικῶν Κανονισμῶν καταργεῖται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ Κανονισμοῦ :

«86. Ὑφ' ἐκάστου κατόχου περιουσίας ἐν τῷ χωρίῳ θὰ πληρῶνεται κατ' ἔτος φόρος μὴ ὑπερβαίνων τὸ ποσοῦν τῶν Λιρῶν Κύπρου τριάκοντα ὄστις θὰ ἐπιβάλληται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς συμφώνως τῶν ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ χωρίου οἰκονομικῶν πόρων ἐκάστου τοιοῦτου κατόχου».

Οἱ ἀνωτέρω Κανονισμοί, καθ' ὅσον σχετίζονται μὲ ζητήματα ἀναφερόμενα εἰς τὰς παραγράφους (β), (γ) καὶ (δ) τοῦ ἄρθρου 9 (1) τοῦ περὶ Δημοσίας Ὑγείας (Χωρίων) Νόμου, ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Ἐπάρχου καὶ καθ' ὅσον σχετίζονται μὲ ζητήματα ἀναφερόμενα εἰς τὰς παραγράφους (α) καὶ (ε) τοῦ ἐν λόγῳ ἄρθρου τοῦ προμνησθέντος Νόμου, ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Ἐπάρχου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Τμήματος Ἱατρικῶν Ὑπηρεσιῶν.

(Υ.Ε. 220/59/175.)

Ἄριθμὸς 68

Ο ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ (ΧΩΡΙΩΝ) ΝΟΜΟΣ, ΚΕΦ. 259 ΚΑΙ ΝΟΜΟΣ 81 ΤΟΥ 1963

Οἱ ἀκόλουθοι Κανονισμοὶ γενόμενοι ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπείας Δημοσίας Ὑγείας Παρεκκλησιας ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Λεμεσοῦ καὶ ἐγκριθέντες ὑπὸ τοῦ Ἐπάρχου Λεμεσοῦ δημοσιεύονται ἐν τῇ ἐπίσημῳ ἑφημερίδι τῆς Δημοκρατίας.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΓΕΝΟΜΕΝΟΙ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΛΕΜΕΣΟΥ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 9

Ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν ἐξουσιῶν δι' ὧν περιβέβληται δυνάμει τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ περὶ Δημοσίας Ὑγείας (Χωρίων) Νόμου, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ περὶ Δημοσίας Ὑγείας (Χωρίων) (Τροποποιητικοῦ) Νόμου τοῦ 1963, ἢ Ἐπιτροπεία Δημοσίας Ὑγείας τοῦ χωρίου Παρεκκλησιας θεσπίζει ὡδε τοὺς ἀκολουθοῦς Κανονισμοὺς :

1. Οἱ παρόντες Κανονισμοὶ θὰ ἀναφέρονται ὡς οἱ περὶ Δημοσίας Ὑγείας (Παρεκκλησιας) (Τροποποιητικοὶ) Κανονισμοὶ τοῦ 1965, θὰ ἀναγινώσκονται δὲ ὁμοῦ μετὰ τῶν περὶ Δημοσίας Ὑγείας (Παρεκκλησιας) Κανονισμῶν τοῦ 1938 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένων ὡς «οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ») καὶ οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ μετὰ τῶν παρόντων Κανονισμῶν θὰ ἀναφέρονται ὁμοῦ ὡς οἱ περὶ Δημοσίας Ὑγείας (Παρεκκλησιας) Κανονισμοὶ 1938 καὶ 1965.

2. Οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ τροποποιῶνται διὰ τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν λέξεων «Διοικήτης» καὶ «Διευθυντῆς Ἱατρικῶν Ὑπηρεσιῶν», ὅπουδήποτε αἰτᾶται ἀπαντῶνται εἰς τοὺς βασικοὺς Κανονισμοὺς, διὰ τῶν λέξεων «Ἐπάρχος» καὶ «Διευθυντῆς τοῦ Τμήματος Ἱατρικῶν Ὑπηρεσιῶν», ἀντιστοίχως.

3. Τροποποιείται ὡς δὲ τὸ Μέρος VI τῶν βασικῶν Κανονισμῶν διὰ τῆς προσθήκης ἀμέσως μετὰ τὸν Κανονισμὸν 73 τοῦ ἀκολούθου Κεφαλαίου :

«ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ.—ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΑΙ ΣΥΝΘΗΚΑΙ.

73Α. Οὐδὲν πρόσωπον δύναται—

- (α) νὰ ἀποπατῆ ἢ οὐρῆ εἰς οἰονδήποτε δημόσιον τόπον ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ χωρίου, ἐκτὸς εἰς δημόσιον ἀποχωρητήριον ἢ οὐρητήριον ἢ εἰς οἰονδήποτε ἰδιωτικὸν χῶρον ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ χωρίου, ἐὰν τοῦτο ἤθελε θεωρηθῆ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ Ἱατρικοῦ Λειτουργοῦ ὡς ἐπιβλαβὲς διὰ τὴν δημοσίαν ὑγείαν ἢ τὴν καλὴν ἐμφάνισιν τῆς περιοχῆς·
- (β) νὰ ἐναποθέτῃ, ρίπτῃ ἢ ἀφήνῃ ἢ ἐπιτρέπῃ ἢ ἀνέχεται τὴν ἐναπόθεσιν ἢ ρίψιν ἐντὸς ἢ ἐπὶ οἰουδήποτε οἰκήματος, δρόμου, δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ τόπου ἢ αὐλακος οἰασδήποτε ἀκαθαρσίας θόθρων, ὑγρᾶς ἀκαθαρσίας, ἀπορίμματα, ρυπαρότητας, οἰανδήποτε δύσοσμον οὐσίαν ἢ πράγμα ἢ οἰανδήποτε ἄλλην ἀκαθαρσίαν·
- (γ) νὰ ἀνέχεται ἢ ἐπιτρέπῃ ὅπως οἰαδήποτε δύσοσμος οὐσία ἢ πράγμα τρέχῃ, ρέῃ ἢ πίπτῃ ἐντὸς ἢ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς φαρτῶν εἰδῶν, τοῦ κρεοπωλείου, τοῦ χοιροπωλείου, τῆς ἀγορᾶς ἐμπορευμάτων, ἢ ἐπὶ οἰουδήποτε ὑρόμου, δημοσίου τόπου ἢ αὐλακος· ἢ
- (δ) νὰ πύῃ ἢ ἀποχρέμπεται εἰς οἰονδήποτε ἢ ἐπὶ οἰουδήποτε δρόμου ἢ δημοσίου τόπου ἢ τῆς ἀγορᾶς φαρτῶν εἰδῶν, τοῦ κρεοπωλείου, τοῦ χοιροπωλείου ἢ τῆς ἀγορᾶς ἐμπορευμάτων.».

4. Τροποποιείται ὡς δὲ τὸ Κεφάλαιον 5 τοῦ Μέρους VI τῶν βασικῶν Κανονισμῶν διὰ τῆς προσθήκης ἀμέσως μετὰ τὸν Κανονισμὸν 82 τοῦ ἀκολούθου Κανονισμοῦ :

«82Α. Ἐκαστος ἰδιοκτῆτης, ἐνοικιαστῆς ἢ κάτοχος οἰουδήποτε οἰκήματος, κτιρίου ἢ τόπου ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ χωρίου, χρησιμοποιομένου ὡς ἐλαιοπιεστηρίου, φούρνου ἢ ἀλωνίου, ὀφείλει κατὰ τὸν τρόπον ἱκανοποιῦντα τὴν Ἐπιτροπὴν ἢ τὸ πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτημένον ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς πρόσωπον καὶ τὸν Ἱατρικὸν Λειτουργὸν—

- (α) νὰ διατηρῆ τὸ τοιοῦτον οἶκημα, κτίριον ἢ τόπον εἰς πλήρως καθαρὰν καὶ ὑγιεινὴν κατάστασιν, καὶ
- (β) νὰ διατηρῆ ἅπαντα τὰ ἐργαλεῖα, ἀντικείμενα ἢ εἶδη, τὰ χρησιμοποιούμενα ἐντὸς καὶ διὰ τοὺς σκοποὺς αὐτοῦ, εἰς πλήρως καθαρὰν καὶ ὑγιεινὴν κατάστασιν.».

5. Τροποποιείται ὡς δὲ τὸ Μέρος VI τῶν βασικῶν Κανονισμῶν διὰ τῆς προσθήκης ἀμέσως μετὰ τὸν Κανονισμὸν 82Α τοῦ ἀκολούθου Κεφαλαίου :

«ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5Α.—ΜΑΝΔΡΕΣ, ΠΤΗΝΟΤΡΟΦΕΙΑ, ΠΟΙΜΝΙΑ, ΖΩΑ, ΖΩΝΤΑΝΟΙ ΧΟΙΡΟΙ ΚΑΙ ΚΟΠΡΙΑΙ.

82Β.—(1) Οὐδὲν πρόσωπον δύναται νὰ διατηρῆ ἢ νὰ συντελῆ νὰ διατηρηθῆ, ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ χωρίου, οἰαδήποτε μάνδρα ἢ οἰονδήποτε πτηνοτροφεῖον, ἐκτὸς ἐὰν τὸ τοιοῦτο πρόσωπον λαμβάνῃ καθ' ἕκαστον ἔτος ἄδειαν παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς.

(2) Οἰαδήποτε μάνδραι ἢ οἰαδήποτε πτηνοτροφεῖα ὀφείλου νὰ διατηροῦνται ἐντελῶς καθαρὰ, κατὰ τὸν τρόπον ἱκανοποιῦντα τὴν Ἐπιτροπὴν καὶ τὸν Ἱατρικὸν Λειτουργόν.

82Γ.—(1) Οὐδὲν πρόσωπον δύναται νὰ διατηρῆ ἢ νὰ συντελῆ ἢ νὰ ἐπιτρέπῃ ἢ νὰ ἀνέχεται νὰ διατηρηθῆ οἰονδήποτε ποίμνιον προβάτων ἢ αἰγῶν εἰς οἰονδήποτε τόπον ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ χωρίου, ἐκτὸς

εις μάνδραν, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὁποίαν ἔχει ἐκδοθῆ ἄδεια δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 82B.

(2) Οὐδὲν ἐκ τῶν περιεχομένων εἰς τὸν παρόντα Κανονισμόν δύναται νὰ ἐμποδίσῃ οἰονδήποτε πρόσωπον νὰ διατηρῆ, ἢ νὰ συντελῆ ἢ νὰ ἀνέχεται νὰ διατηροῦνται ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ χωρίου πρόβατα ἢ αἴγες μὴ ὑπερβαίνουσαι εἰς μίαν οἰανδήποτε περιπτώσιν τὰ τρία πρόβατα ἢ τὰς τρεῖς αἴγας.

82Δ. Οὐδὲν πρόσωπον δύναται νὰ διατηρῆ ἢ νὰ συντελῆ νὰ διατηρῆται, ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ χωρίου οἰοσδήποτε ζωντανὸς χοῖρος, ἐκτὸς ἐὰν τὸ τοιοῦτο πρόσωπον ἔχη λάβει πρὸς τοῦτο ἄδειαν παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ συμμορφοῦται πρὸς οἰοσδήποτε ὄρους τοὺς ὁποῖους ἢ Ἐπιτροπῆ ἤθελεν ἐπιβάλλει.

82Ε. Οὐδὲν πρόσωπον δύναται νὰ διατηρῆ ἢ νὰ συντελῆ ἢ νὰ ἐπιτρέπῃ ἢ νὰ ἀνέχεται νὰ διατηρῆται οἰονδήποτε ζῶον ἢ πτηνὸν ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ χωρίου κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε τοῦτο νὰ συνιστᾷ δημοσίαν ὄχλησιν ἢ νὰ εἶναι ἐπιβλαβὲς εἰς τὴν ὑγείαν.

82ΣΤ. Οὐδὲν ἐκ τῶν περιεχομένων εἰς τὸ παρὸν Κεφάλαιον τοῦ Μέρους τούτου τῶν παρόντων Κανονισμῶν θὰ ἔχη ἐφαρμογὴν ἐν σχέσει πρὸς οἰαδήποτε πρόβατα, αἴγας ἢ χοίρους μεταφερομένους ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ χωρίου πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως σφαγοῦν ἐντὸς αὐτοῦ κατὰ τὸν εἰς τοὺς παρόντας Κανονισμοὺς καθοριζόμενον τρόπον.

Νοεῖται ὅτι—

(α) τὰ τοιαῦτα πρόβατα, αἴγες ἢ ζωντανοὶ χοῖροι πρέπει νὰ σφάζονται ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς μεταφορᾶς των ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ χωρίου·

(β) κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὀκτῶ προαναφερθεισῶν ἡμερῶν, τὰ τοιαῦτα πρόβατα, αἴγες ἢ χοῖροι θὰ φυλάττονται—

(i) εἰς καλὴν ὑγειονομικὴν κατάστασιν· καὶ

(ii) περιωρισμένα ἢ δεμένα διὰ σχοινοῦ.

82Ζ. Οὐδὲν πρόσωπον δύναται νὰ διατηρῆ εἰς οἰονδήποτε δημόσιον ἢ ἰδιωτικὸν ἠώρον ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ χωρίου οἰανδήποτε κοπριάν, ἐὰν τοῦτο ἤθελε θεωρηθῆ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ Ἰατρικοῦ Λειτουργοῦ ὡς ἐπιβλαβὲς διὰ τὴν δημοσίαν ὑγείαν ἢ τὴν καλὴν ἐμφάνισιν τῆς περιοχῆς.»

6. Οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ τροποποιοῦνται διὰ τῆς προσθήκης ἀμέσως μετὰ τὸ Μέρος VI τοῦ ἀκολουθοῦτος Μέρους :

«Μέρος VIA.—ΠΛΑΝΟΔΙΟΠΩΛΗΣΙΣ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΑΙ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΑΙ ὙΡΟΝΟΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΛΑΝΟΔΙΟΠΩΛΗΣΙΝ ὨΡΙΣΜΕΝΩΝ ΤΡΟΦΙΜΩΝ.

83Α.—(1) Οὐδὲν πρόσωπον δύναται, ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ χωρίου νὰ πλανοδιοπωλῆ οἰαδήποτε ἐμπορεύματα ἀνευ ἐπὶ τούτῳ ἀδείας, ἐκ τῶν προτέρων λαμβανομένης καθ' ἕκαστον ἔτος παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτημένου ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς προσώπου.

(2) Τὰ ἀκόλουθα δικαιώματα θὰ πληρώνωνται ὑφ' ἑκάστου πλανοδιοπώλου ἐν σχέσει πρὸς ἑκάστην ἡμέραν, καθ' ἣν οὗτος πλανοδιοπώλει ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ χωρίου, ἦτοι—

(α) Ὅταν ἢ ἀξία τῶν πλανοδιοπωλουμένων ἐμπορευμάτων δὲν ὑπερβαίῃ τὴν μίαν λίραν, 25 μίλις·

(β) Ὅταν ἢ ἀξία τῶν τοιοῦτων ἐμπορευμάτων ὑπερβαίῃ τὴν μίαν λίραν τὸ πληρωτέον δικαίωμα θὰ καθορίζεται διὰ τῆς προσθήκης ἐπὶ τοῦ ἀρχικοῦ ἐξ 25 μίλις δικαίωματος, ποσοῦ ἐξ 25 μίλις δι' ἑκάστην λίραν ἢ μέρος ταύτης ὑπὲρ τὴν μίαν λίραν.

3. Πᾶν δικαίωμα πληρωτέον δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ θὰ πληρώνηται εἰς τὸ πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτημένον ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς πρόσωπον.